

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind republicarea Codului de procedură penală

Analizând propunerea legislativă privind republicarea Codului de procedură penală, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B522 din 05.10.2006,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele motive:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare dispunerea republicării Codului de procedură penală, dându-se textelor o nouă numerotare.

Propunerea face parte din categoria legilor ordinare, conform art.73 din Constituția României, republicată.

Potrivit art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. În ceea ce privește obiectul de reglementare al propunerii legislative, deși necesitatea republicării Codului de procedură penală nu poate fi negată, date fiind multiplele modificări și completări ale acestui act normativ, precizăm că soluția legislativă aleasă nu corespunde prevederilor legale care reglementează procedura republicării și nici practicii legislative uzitate.

Așa cum s-a subliniat în doctrină, **republicarea actului normativ**, în sens juridic, reprezintă o activitate oficială care constă în includerea tuturor intervențiilor legislative la care a fost supus un act normativ în forma originară a acestuia, operațiune în urma căreia acesta dobândește o nouă redactare, dându-se textelor și o nouă numerotare, dacă este cazul. Din punct de vedere juridic, **efectul principal** al republicării este acela că, de la data republicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, citarea textelor, precum și modificările și completările ulterioare se vor face numai la forma republicată.

Reglementarea legală a procedurii de republicare a unui act normativ este cuprinsă în art.68 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată. Conform acestei norme, **temeiul legal** al republicării actului normativ modificat sau completat în mod substanțial este **dispoziția expresă cuprinsă în actul de modificare sau de completare**.

Legiuitorul nu a prevăzut în mod expres imposibilitatea adoptării unui act normativ care să aibă ca unic obiect de reglementare dispunerea republicării unui alt act normativ, însă apreciem că aceasta rezultă din interpretarea sistematică a Legii nr.24/2000, precum și din analiza succesiunii evenimentelor legislative care pot interveni cu privire la un act de bază.

Astfel, art.68 alin.(3) teza a doua din Legea nr.24/2000 prevede un termen de cel mult 45 de zile pentru republicarea actului normativ în Monitorul Oficial al României, Partea I. Motivația acestei soluții legislative constă în necesitatea evitării situației în care, după apariția actului modificador care cuprinde dispoziția de republicare, actul de bază este modificat din nou, fără ca noul act modificador să dispună republicarea. Astfel, așa cum s-a subliniat în doctrină, în practică s-a impus regula conform căreia există temei de republicare numai dacă există o astfel de dispoziție în cuprinsul **ultimului act de modificare** a reglementării supuse republicării. Rezultă deci că norma de republicare rămâne fără aplicare în cazul în care intervine un nou act modificador care însă nu mai dispune republicarea.

În practică, o astfel de situație s-a produs cu privire la Codul de procedură penală. Astfel, dispoziția de republicare cuprinsă în **art.XII** din Legea nr.281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.468 din 1 iulie 2003, dispoziție aplicabilă de la **1 ianuarie 2004**, nu mai poate constitui temei pentru republicare, întrucât Codul a suferit modificări și ulterior acestei date, prima dintre ele fiind realizată prin Legea nr.159/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2003 privind modificarea Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.451 din **20 mai 2004**, intrată în vigoare la **23 mai 2004**. Nici această modificare a Codului, și nici cele ulterioare nu au mai cuprins o normă privind republicarea.

Adoptarea unei **legi speciale** care să aibă ca obiect de reglementare dispunerea republicării nu rezolvă o astfel de situație, întrucât, aceasta ar deveni neaplicabilă în cazul adoptării, după

intrarea ei în vigoare, a unui nou act normativ modificator, care nu ar dispune republicarea.

Din aceste motive, soluția aleasă de Legea nr.24/2000, privind stabilirea drept temei al republicării a dispoziției cuprinse în **ultimul act de modificare** apare ca fiind mai adecvată.

În acest context, apreciem că republicarea Codului de procedură penală ar putea fi prevăzută într-un proiect de modificare a acestui act normativ al cărui traseu este deja în desfășurare, simplificându-se și scurtându-se astfel procedura republicării. Precizăm în acest sens că în prezent se află în procedură legislativă proiectul Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și modificarea altor legi, care ar putea fi amendat prin introducerea unei norme privind republicarea Codului.

Această soluție ar fi în acord și cu art.68 alin.(4) din Legea nr.24/2000, republicată, care prevede că republicarea actelor normative modificate sau completate prin ordonanțe ale Guvernului se face după aprobarea acestora din urmă prin lege, pentru a nu se crea eventuale discrepanțe cu actul de aprobare, în cazul în care acesta aduce alte modificări ordonanței supuse aprobării.

Față de cele de mai sus, precizăm și faptul că în practica legislativă s-a utilizat exclusiv soluția consacrată de Legea nr.24/2000, republicată, neexistând nici o lege specială al cărui singur obiect de reglementare să fie republicarea unui act normativ.

3. În ceea ce privește dispoziția de renumerotare a textelor Codului de procedură penală, precizăm faptul că, până în prezent, în cazul republicării diferitelor coduri nu s-a realizat renumerotarea prevederilor acestora. Renunțarea la renumerotare apare ca necesară din perspectiva punerii în aplicare a numeroaselor și importantelor prevederi ale acestui Cod, cât și prin prisma activității practicienilor dreptului, care utilizează conceptele consacrate de Cod în forma actuală a acestuia.

Soluția a fost adoptată, de altfel, și pentru actuala formă republicată a Codului de procedură penală, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.78 din 30 aprilie 1997, renumerotarea textelor nefiind realizată.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr.

1468/1.11.2006